

Sygn. akt V KK 211/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Stanisław Zabłocki (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)

SSN Andrzej Tomczyk

Protokolant Anna Korzeniecka-Plewka

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 12 września 2019 r.,
w sprawie **P. H.** ,
w przedmiocie wydania wyroku łącznego,
kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego na
korzyść skazanego,
od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w W. z dnia 19 czerwca 2018 r., sygn. akt V
K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 537 § 2 k.p.k. w zw. z
art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. i w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umarza
postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego, a
kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w W. z dnia 19 czerwca 2018 r., sygn. akt V K (...), połączono skazanemu P. H. kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach Sądu Rejonowego w W.: z dnia 12 stycznia 2017 r., sygn. akt II K (...) (kara 2 lat pozbawienia wolności) oraz z dnia 6 lipca 2017 r., sygn. akt VII K (...) (kara 3 lat pozbawienia wolności) i wymierzono karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat.

Wyrok ten został zaskarżony przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego, który we wniesionej kasacji podniósł zarzut rażącego naruszenia prawa procesowego - art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., polegającego na wydaniu wyroku łącznego obejmującego kary pozbawienia wolności orzeczone wobec P. H. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 12 stycznia 2017 r., sygn. akt II K (...) i prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 6 lipca 2017 r., sygn. akt VII K (...), pomimo istnienia ujemnej przesłanki procesowej w postaci powagi rzeczy osądzonej, wobec uprzedniego objęcia tych skazań wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w W. z dnia 22 stycznia 2018 r., sygn. akt VII K (...), co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k.

Na podstawie tego zarzutu Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku łącznego i umorzenie postępowania

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co pozwala na jej rozpoznanie i uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. Trafnie w niej wykazano, że doszło do rażącego naruszenia przez Sąd pierwszej instancji art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. (*res iudicata*) w związku z wcześniejszym wydaniem wyroku łącznego przez Sąd Rejonowy w W. w dniu 22 stycznia 2018 r., sygn. akt VII K (...), obejmującego te same wyroki stanowiące przedmiot rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz dotyczące tego samego skazanego. Ukonstytuowany w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. bezwzględny nakaz umorzenia postępowania karnego, gdy wcześniejsze postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało

prawomocnie zakończone, ma pełne odniesienie do postępowań w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

Lektura zaskarżonego wyroku oraz analiza treści wyroku łącznego Sądu Rejonowego w W. z dnia 22 stycznia 2018 r., sygn. akt VII K (...), nie pozostawia wątpliwości co do tego, że kara łączna wymierzona w obu orzeczeniach dotyczy wyłącznie tych samych kar jednostkowych, orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w W. z dnia 12 stycznia 2017 r. sygn. akt II K (...) oraz z dnia 6 lipca 2017 r., sygn. akt VII K (...). Biorąc pod uwagę daty wydania wyroków łącznych stwierdzić należy, że zaskarżony kasacją wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 19 czerwca 2018 r., sygn. akt V K (...), jako wydany później, łączący powtórnie węzłem kary łącznej kary jednostkowe uprzednio już połączone, dotknięty jest bezwzględną przyczyną odwoławczą, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k., co implikuje konieczność jego uchylenia i na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzenia postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

Na marginesie należy wskazać, że zgodnie z wyrażonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, wydanie nowego wyroku łącznego wbrew przesłance powagi rzeczy osądzonej nie powoduje utraty mocy przez poprzedni wyrok łączny, albowiem skutek, o którym mowa w art. 575 § 1 in fine k.p.k., może nastąpić tylko wówczas, gdy spełnione są przesłanki określone w tym przepisie, a zatem gdy zachodzi realna potrzeba wydania nowego wyroku łącznego. W wypadku uchylenia wyroku wydanego z naruszeniem art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. wykonaniu podlega poprzedni wyrok łączny, gdyż nie utracił on mocy na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. (*por. wyrok SN z dnia 30 XI 2011 r., II KK 149/11, OSNKW 2011, z. 12, poz. 113*).

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji. O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 632 pkt 2 k.p.k.